

Brémai muzsikusok

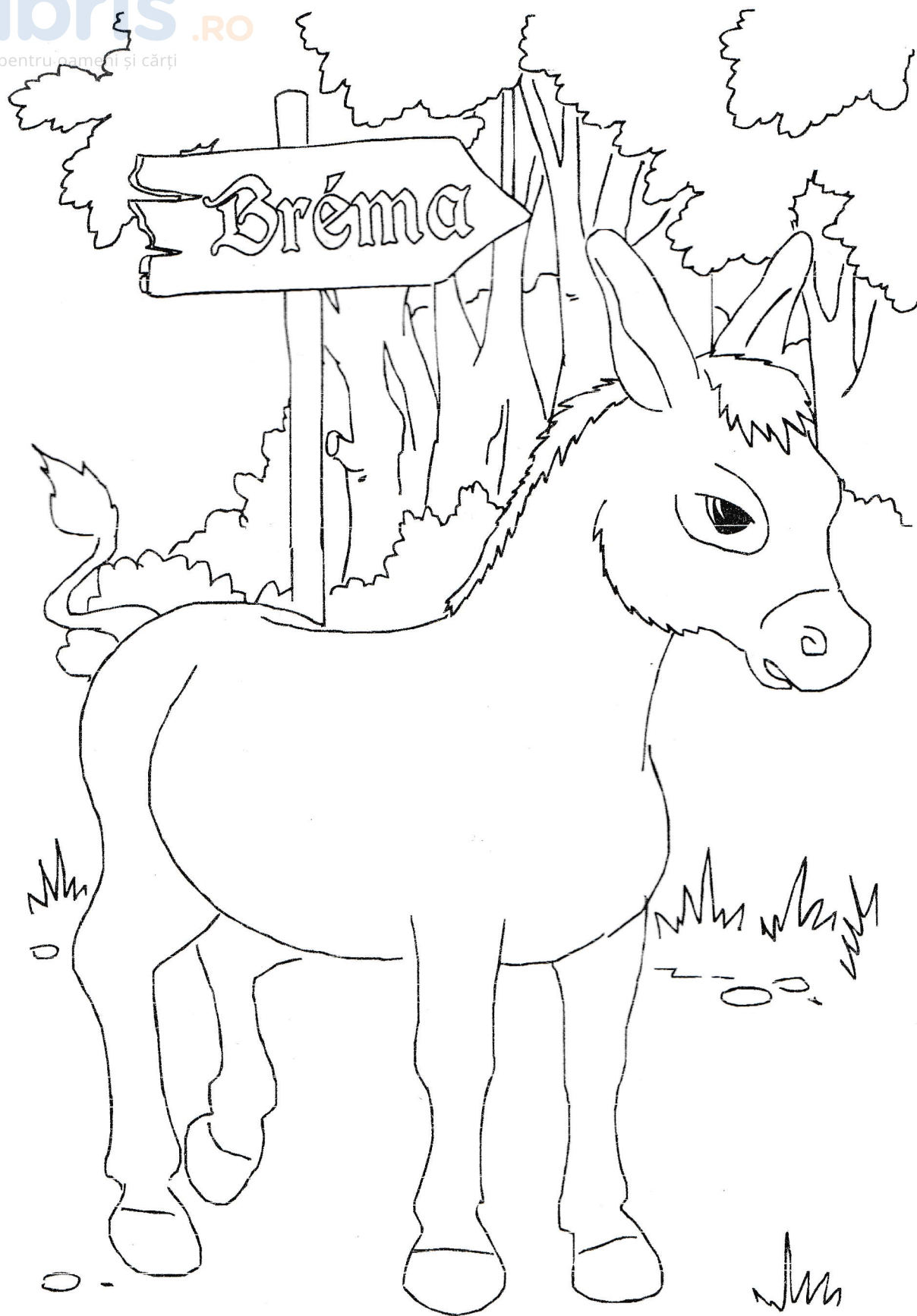
Editura KEDVENC Kiadó
Székelyudvarhely, 2016
ISBN 978-606-8638-37-9

Színezhető és bábozható mese

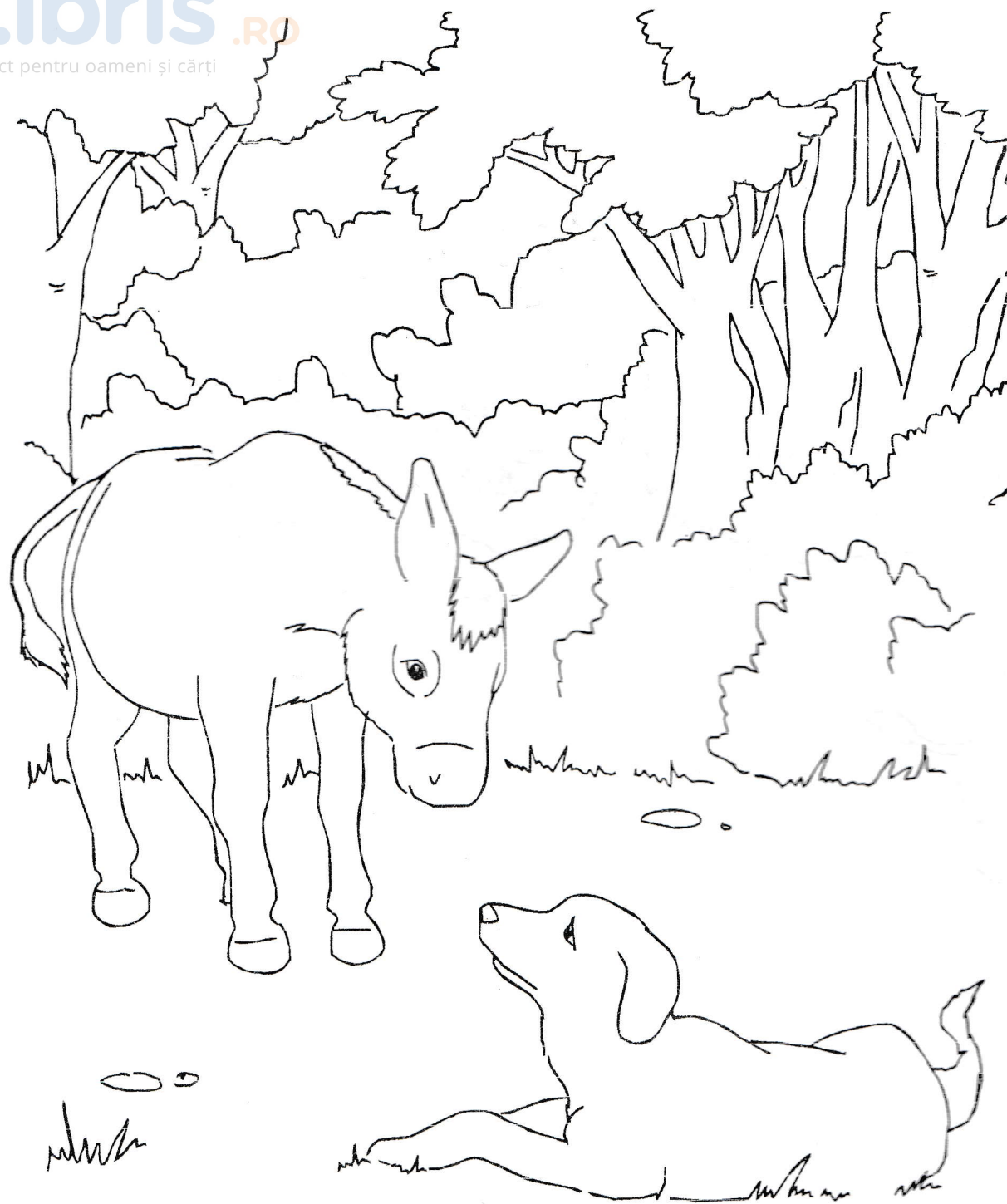

Egy embernek volt egyszer egy szamara. Hosszú évek óta hordta már szegény jószág a malomba a zsákokat, folyton fogyott az ereje, egyre kevesebb hasznát lehetett venni.

"Minek abrakoljak tovább ilyen semmirevaló állatot?" gondolta a gazdája, és elhatározta, hogy lebunkózza.

A szamár azonban megneszelte, hogy valami készül ellene. Egy óvatlan pillanatban megszökött, és elindult Bréma felé.
Úgy tervezte, majd ott beáll városi muzsikusnak.

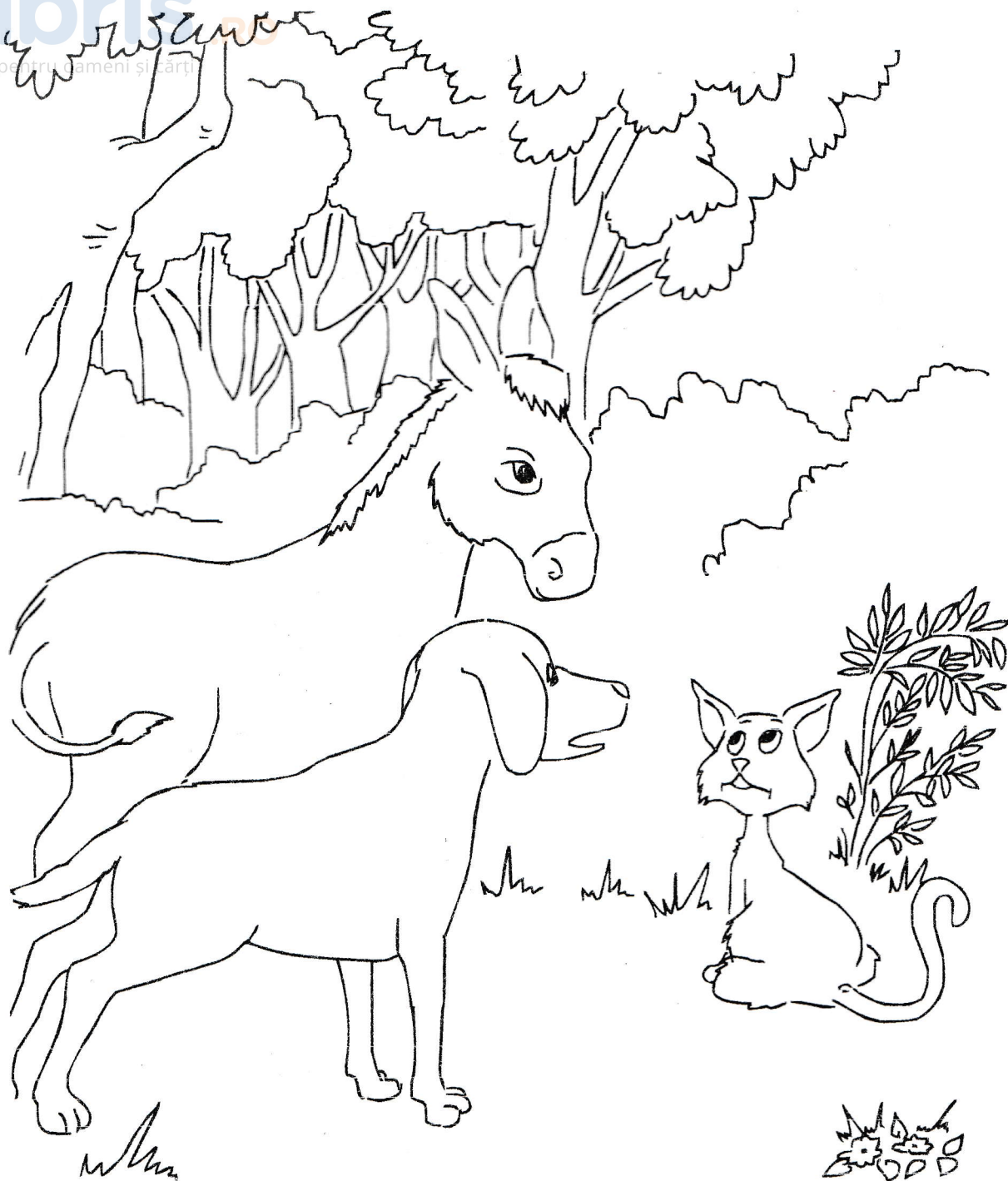

Amint ment, mendegélt, egyszer csak meglátott egy vadászkutyát. Ott hevert szegény az úton a porban, és lihegett, mintha halálra loholta volna magát.

- Mi a baj, miért lihegsz úgy? - kérdezte a szamár.

- Hagyd el,- nyögte búsán a kutya - öreg vagyok, napról napra gyengülök, vadászni sem tudok már! A gazdám agyon akart ütni, alig tudtam egérutat nyerni. Az irhámát megmentettem ugyan, de ilyen vén fejjel ugyan mihez kezdjek, miből éljek?

- Tudod, mit? - mondta a szamár.- Én Brémába tartok, ott felcsapok városi muzsikusnak. Gyere velem, szegődjél be te is a zenekarba. Én majd a lantot pengetem, te meg dobolsz hozzá.

A kutya elfogadta az ajánlatot, és most már kettesben mentek tovább. Egyszer csak szimatolni kezdett az öreg vadászeb: egy macska ült nem messze tőlük az út szélén, girhesen, búsan, akár a hét szűk esztendő.

- Mit keseregsz, cirnos? - érdeklődött a szamár.

- Kinek van jókedve, ha egyszer a nyakán a kötél? - felelte a macska. Megvé-
nültem, a fogaim kicsorbultak, jobb szeretek már a kályha mögött dorombolni,
mint egereket hajkurászni. De az emberek hálátlanok: a gazdasszonyom vízbe
akart fojtani, hogy ne kelljen tovább etetnie. Nagy nehezen eliszkoltam; hanem
aztán most légy okos, pajtás: mihez kezdjek, miből éljek?

- Gyere velünk Brémába muzsikusnak! Te úgyis jól értesz az éjjeli zenéhez,
hasznodat vehetjük a zenekarban.